

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 17 ภาค ภาคกฎแห่งกรรม

เรื่อง ผลของการอธิฐานจิตปฏิบัติกรรมฐาน
โดย พรทิพย์ โล่ห์วิไลลักษณ์

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม

ผลของการอธิฐานจิตปฏิบัติกรรมฐาน โดย... พรทิพย์ ไล้สิริลักษณ์

ดิฉันชื่อ นางพรทิพย์ ไล้สิริลักษณ์ เดิมเป็นชาวจังหวัดเพชรบุรี ได้แต่งงานกับสามีเป็นชาวหัวหินดิฉัน จึงได้ชื่อว่าเป็นชาวหัวหินจนถึงปัจจุบันนี้ ดิฉันมีลูกสาว สองคน บุตรชาย สามคน ลูกสาวคนโตจบปริญญาตรี มีกิจการงานทำแล้ว คนที่สอง จบปริญญาโทจพว มังงานทำแล้ว บุตรชายคนที่สาม จบปริญญาตรีจพว ต่อไต้หวัน ปัจจุบันมีกิจการงานส่วนตัว บุตรชายคนที่สี่ จบปริญญาตรีมหิดล ต่อไต้หวัน มีอาชีพสวนตัว คนสุดท้ายจบปริญญาตรีจพว นิตย

ดิฉันมีความสุขพร้อมทั้งฐานะการเงินการงานและครอบครัว ทั้งลูกและสามีเป็นคนดีมาก มาปี พ.ศ.๒๕๓๔ เศรษฐกิจกิจการค้าเริ่มซบเซาขาดทุนเรื่อยมา ผลที่ตามมาคือ ความไม่สงบสุขของครอบครัว มีแต่เรื่องทีพุดกันไม่เข้าใจกันมีปากเสียงกัน ไม่มีใครฟังใครทุกคนมีแต่ความเครียดมีแต่ความทุกข์ใจ ความสุขไม่มีในบ้านเลย ระยะเวลาแห่งกัน ความขี้มึนขี้เมาไม่พบเลย มีแต่ความเครียด ของทุกคนตัวดิฉันเองก็ต้องพึ่งยาเพราะนอนไม่หลับ มีแต่ความวิตกกังวลอยู่ตลอดเวลา สุขภาพร่างกายและจิตใจก็โทรมไปอย่างมาก หากความสุขความสงบในจิตใจไม่ได้เลย สักนาทีเดียว ต่อมาประมาณเกือบปี ดิฉัน ได้พบปะพูดคุยกับคุณวลัยลักษณ์ ซึ่งเป็นญาติ เขาเคยได้รับความทุกข์มากกว่าดิฉันมาแล้ว เขาได้ไปปฏิบัติกรรมฐานที่วัดหลวงพ่ोजรัญ ปรากฏว่าปัจจุบันชีวิตของเขาดีขึ้น หน้าที่การงานเปลี่ยนแปลงดีขึ้น เพราะเขาปฏิบัติกรรมฐานเป็นประจำสม่ำเสมอกรรมฐานช่วยให้กิจการเขาดีขึ้นยิ่งกว่าเดิม ดิฉัน ได้พบปะพูดคุยกับเขาเรื่องปฏิบัติกรรมฐานที่วัดหลวงพ่ोजรัญ บ่อยครั้งที่ได้ฟังในเรื่องกรรมฐาน รู้สึกชอบและสบายใจ มีความรู้สึกต้องการไปวัดของหลวงพ่ोजรัญ ไปกราบหลวงพ่ोजรัญสักครั้ง เมื่อคุณวลัยลักษณ์ และเพื่อนๆ ชาวประจวบฯ ได้ไปนมัสการหลวงพ่ोजรัญ ดิฉันไปกับเขาด้วย ดิฉันได้กราบหลวงพ่ोजรัญ ความรู้สึกที่ได้รับคือ ความปิติ และกระแสน้ำแห่งความเมตตาที่ได้รับรู้ด้วยตัวเองในเวลานั้น และรู้สึกดีใจมากและมีความสุขสบายใจ ซึ่งไม่เคยได้รับมาเป็นเวลา ๘ ปี มาแล้ว

หลังจากนั้นก็กลับหัวหิน และในโอกาสต่อมาได้มีโอกาสไปปฏิบัติกรรมฐานกับคุณพานิช คุณวลัยลักษณ์ และเพื่อนๆ ชาวประจวบฯ ไปปฏิบัติกรรมฐานครั้งแรกเป็นเวลา ๘ วัน ๗ คืน ทำให้จิตใจสดชื่น มีความสุข มีความศรัทธา ความสุขนี้มีค่ายิ่งสำหรับดิฉัน เพราะ ๘ ปีที่ผ่านมา ความสุขขาดหายไปสำหรับดิฉัน ความสุขนี้มีค่ายิ่งนักสำหรับดิฉันแม้เพียงน้อยนิด ดิฉันได้นำการปฏิบัติกรรมฐานนี้มาปฏิบัติอย่างต่อเนื่องที่บ้านของดิฉันและมีโอกาสได้ไปปฏิบัติกรรมฐาน ที่วัดอัมพวันของหลวงพ่ोजรัญ

ด้วยความศรัทธาในความเมตตาของหลวงพ่ोजรัญที่มีต่อทุกคน ดิฉันคิดว่าทำอย่างไร จะได้พระสมเด็จ ได้รับจากมือหลวงพ่ोजรัญขอให้ได้จากมือหลวงพ่ोजรัญก็ได้แต่คิดระหว่างนั่งปฏิบัติกรรมฐานกำหนด ในกรรมฐานว่าอยากได้นั่น ได้ก็ได้นั่น ไม่ได้ก็ไม่ได้ก็ไม่ได้เป็นไรหนอ แล้วก็ปลงอย่าไปยึดมั่นอยากได้อะไรใน อยากได้นั้นคิดหนอฟังขานหนอแล้วก็ปล่อยวางไม่คิดอีกมีสติรู้หนอ เวลาผ่านไปเลิกคิดไปแล้วเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ แต่เรื่องนี้ไม่เคยมีใครรู้มาก่อนเพราะ ไม่คิดว่าเป็นเรื่องมีสาระอะไร

ในวันหนึ่งคุณพานิชและเพื่อนๆ ชาวประจวบฯก็ชวนดิฉัน ไปกราบเยี่ยมหลวงพ่ोजรัญในวันนั้นดิฉันได้ อยู่ใกล้ชิดหลวงพ่ोजรัญ ดิฉันดีใจอย่างมากที่มีโอกาส ได้เห็น ได้ยินเสียงหลวงพ่ोजรัญเห็น ใบหน้าหลวงพ่ोजรัญสดชื่น พุดคุยยิ้มเสมอทำให้คิด ไปว่าหลวงพ่ोजรัญไม่แก่เลยมาปฏิบัติหลายปีแล้ว หลวงพ่ोजรัญทำไม่ ไม่แก่ก็ได้แต่นั่งมองแล้วก็คิดและมีความสุขมากที่ได้กราบหลวงพ่ोजรัญอย่างใกล้ชิดเช่นนี้ แต่ก็ไม่ค่อยจะกล้ามองท่านมาก เกรงบาบมีของหลวงพ่ोजรัญระหว่างนั่งหลวงพ่ोजรัญก็ยิ้มแฉ่งแจ่มใสมาก

แต่อยู่ๆ คุณพานิชก็ถายของให้หลวงพ่ोजรัญและบอกว่า ให้หลวงพ่ोजรัญมอบให้หลวงพ่ोजรัญให้ดิฉันหลวงพ่ोजรัญก็กำไว้ไม่ให้แล้วมองหน้าดิฉันจนดิฉันเกิดอาการกลัวเพราะหลวงพ่ोजรัญมองแล้วไม่ยิ้ม และท่านก็กำไว้เฉยเป็นเวลานานท่านก็พูดเรื่องอื่นๆ จนคุณพานิชเตือนหลวงพ่ोजรัญเจ้าขาให้เขาชี้เจ้าคะ หลวงพ่ोजรัญก็ชี้เฉยอีกความรู้สึกบอกดิฉันว่า เหมือนหลวงพ่ोजรัญกำลังพิจารณาว่าสมควรจะให้หรือไม่ สักครู่หลวงพ่ोजรัญจึงมอบให้ เป็นพระสมเด็จเทพนิมิตเสียมทอง ดังที่ได้เล่ามาตั้งแต่ต้นว่า ไม่เคยเล่าให้ใครฟังว่าอยากได้อะไรอย่างไร แต่ดิฉันก็ได้อย่างที่นึก ดิฉันไม่ทราบมาก่อนเลยว่าเพื่อนชาวประจวบฯเขาได้กัน เว้นดิฉันคนเดียวที่ในวันที่เขาได้รับพระดิฉันไม่ได้ไปด้วย และมาทราบภายหลังพระนี้ไม่ได้มีมากและที่ดิฉัน ได้มากเพราะบุญที่ดิฉัน ไปปฏิบัติกรรมฐาน และกำหนดว่าอยากได้จากมือหลวงพ่ोजรัญมาห้อยคอ แล้วก็ปลงไม่คิดอยากได้จึงได้มาเหมือนปาฏิหาริย์ ดิฉันมาทราบอีกว่าคุณพานิชไม่ได้ตั้งใจจะให้ ที่เขาให้เพียงคิดว่ามาด้วยกันทุกคนได้มีดิฉันคนเดียว ไม่ได้คงคิดกลัว จะเสียใจเลยมอบให้หลวงพ่ोजรัญให้ดิฉันด้วยเห็นว่าดิฉันเป็นคนที่ตั้งใจปฏิบัติกรรมฐาน และเคยมาอยู่ด้วยกันแต่ถึงอย่างไรดิฉันก็ขอขอบคุณ คุณพานิชมาก และดิฉันก็เชื่อในการปฏิบัติกรรมฐานอย่างสม่ำเสมออีกหลายครั้ง ได้ไปกับคุณพานิช และคุณวลัยลักษณ์ และเพื่อนๆ ชาวประจวบฯ ตั้งแต่ดิฉันได้ปฏิบัติกรรมฐานอย่างต่อเนื่องตลอดมา สิ่งที่ดิฉันได้รับคือ มีสติระลึกตัวเองให้อยู่กับปัจจุบัน ได้รู้ตัวเองว่าสิ่งใดควรสิ่งใดไม่ควร มีความอดทนไม่โกรธง่าย รู้จักการให้อภัยไม่อาฆาต รู้จักให้รู้จักการแผ่เมตตาให้ศัตรู แทนการอาฆาต ทำให้จิตใจดิฉันเบิกบานเมื่อได้แผ่เมตตา เมื่อดิฉันรู้จักให้อภัย จิตใจก็สงบและหน้าตา ร่างกายก็สดใส เหมือนดั่งว่าเราก็คิดเช่นไร สีหน้าแววตาจะบ่งบอกฟ้องตัวเองเหมือนเช่นนั้น นี่แหละกรรมฐานของหลวงพ่ोजรัญได้สอนให้ดิฉันมีความสุขที่แท้จริงเช่นทุกวันนี้ ดิฉันมีที่พึ่งที่เป็นของจริงดิฉันมีความสุขและพอใจ และขอยึดมั่นปฏิบัติกรรมฐานเพื่อตัวเอง ไม่มีใครช่วยใครได้นอกจากตัวเอง ทุกวันนี้ธุรกิจการงานของครอบครัวดิฉันและของลูกทุกคนดีขึ้นเรื่อยๆ และทุกคนมีความสุขด้วยกันทุกคน

ดิฉันปฏิบัติกรรมฐานอย่างสม่ำเสมอตลอดเป็นประจำเพราะดิฉันได้รู้ด้วยตัวเองว่า เป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนปฏิบัติกรรมฐาน และหลังการปฏิบัติกรรมฐานดิฉันมีสิ่งจะกับตัวเองอย่างไรก็ปฏิบัติโดยไม่ผลัดวันเวลาแม้แต่จะปฏิบัติให้มากกว่าเดิม ก่อนที่ดิฉันจะมาปฏิบัติกรรมฐาน ดิฉันต้องทรมานกับการปวดเข่าปวดขา ทั้งนวดทั้งนวดยาเป็นระยะยาว ไม่หายจนมานั่งปฏิบัติใหม่ๆ ดิฉันนั่งขัดสมาธิไม่ได้ เพราะปวดหัวเข่า ด้วยความศรัทธาในองค์หลวงพ่อกิจพยายามแต่นั่งไม่ได้นานนักมาวันหนึ่งระหว่างนั่งปฏิบัติเท้าเริ่มชา ดิฉันจะเอขาหลังก็ลงไม่ได้ ด้วยสติที่ดิฉันพอจะได้บ้างจากการปฏิบัติก็ปวดหนอยๆ ภาวความรู้สึกได้ขนาดว่า เส้นเลือดมีก็เส้น เส้นไหนกำลังแล่นขึ้นมาถึงไหน ปวดเหมือนเส้นจะแตกออกมาปวดไล่ขึ้นถึงโคนขา เป็นเวลาที่ดิฉันต้องใช้ความอดทนอย่างมากจนกระทั่งมีความรู้สึกได้ว่า ความปวดกำลังแผ่กระจายซำๆๆ มากๆ หลังจากเหตุเกิดครั้งนั้นจนวันนี้ดิฉันไม่เคยปวดส่วนใดๆ ไม่ต้องหาหมอล้าง ไม่ต้องหาหมอนวดอีกเลย ดิฉันมีความเชื่ออย่างไม่ต้องมีความสงสัยว่าตัวเราต้องช่วยตัวเองด้วยกรรมฐาน การปฏิบัติก็ต้องเชื่อมั่นและปฏิบัติให้จริงแล้วจะได้ในสิ่งที่ต้องการปัจจุบันนี้ดิฉันอายุ ๕๙ ปี เดิน หนึ่ง นั่งหนึ่ง สบายๆ และต้องปฏิบัติให้มากขึ้นกว่านี้ยิ่งปฏิบัติยิ่งเกิดความสุข ไม่ต้องเสียสตางค์ซื้อ เพียงแต่ให้มีความมั่นคงของจิตใจ และความเพียรพยายามอดทน เพราะการปฏิบัตินี้ไม่ยากก็หมายความว่ายากมาก แต่เป็นของจริงแท้แน่นอนมีเรื่องที่เกิดไม่ถึงอีกสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นกับดิฉันด้วยความศรัทธาในองค์หลวงพ่อกิจผู้มีเมตตาทำให้หลายสิ่งเพื่อช่วยคนให้ปฏิบัติกรรมฐาน หลวงพ่อกิจเสียสละมากมายเพื่อช่วยคนโดยไม่เลือกว่าใครมาจากไหนช่วยโดยไม่ได้เรียกร้องอะไร คนมีก็ช่วยคนไร้ค่าไฟเต็มใจช่วยกันเองเพราะเดือนๆ หนึ่งหลวงพ่อกิจรับคนมาปฏิบัติมากอยากให้ทุกคนที่มาปฏิบัติได้รับความสะดวกสบาย เพราะหลวงพ่อกิจสงสารอยากช่วย คนไร้ค่าไฟ หลวงพ่อกิจต้องจ่ายเองท่านไม่ได้ต้องการค่าไฟ จากนักปฏิบัติเพียงขอให้ปฏิบัติให้จริงเพื่อได้ช่วยตัวเองได้และหลวงพ่อกิจต้องการสร้างบุญทุกคนที่เป็นลูกศิษย์รู้ทั่วกัน ดังนั้นความสุขที่หลวงพ่อกิจไม่ต้องการเสียสตางค์แต่วันแต่ว่าใครอดทนมีความเพียรก็ได้ความสุขที่ไม่ต้องเสียเงินนี้ไปมากน้อย กรรมฐานปฏิบัติอย่างใจบริสุทธิ์แล้ว จะได้พบในสิ่งที่สมความปรารถนาโดยไม่คาดคิด ที่ดิฉันเล่ามานี้เป็นเพียงต้องการให้ท่านอย่าได้เคลือบแคลงสงสัยในการปฏิบัติเพียงท่านตั้งใจคิดเสมอว่าปฏิบัติเพื่อพ้นทุกข์ ไม่ใช่เพื่อจะได้ในสิ่งที่อยากได้ แล้วท่านจะได้เมื่อท่านปลง คือไม่เร่าร้อนได้ก็ดีไม่ได้ก็ไม่เป็นไรอย่างดิฉันได้ประสบด้วยตัวเองมาแล้ว เมื่อท่านได้รับทราบในเรื่องส่วนตัวที่เล่ามาเพื่อได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ของประโยชน์ของการปฏิบัติกรรมฐาน แต่ถ้านักกรรมฐานจริงด้วยกันจะได้รับเหตุการณ์ที่มากมายของจริงยิ่งกว่าดิฉันมากนัก แต่ถ้ายังไม่ปฏิบัติจริงก็ไม่ต้องมาตีมาชมไว้ปฏิบัติจริงด้วยตัวเองจะพบกับตัวเอง แต่ขอบอกไว้ก่อนว่ามองเห็นว่าง่ายปฏิบัติแล้วจะรู้ว่าไม่ง่ายอย่างที่คิด ต้องอดทนเพียรพยายามและตั้งใจจริง แล้วท่านจะมีความสุขสมหวังในทุกประการแต่อยู่ที่ท่านตั้งใจจะปฏิบัติมากน้อยเพียงใด ขอให้ทุกท่านพบความสุขสมหวังในสิ่งที่ถูกต้องทุกประการทุกคน

สุดท้ายนี้ขอพรและบารมีของ พระเทพสิงหนราจารย์(หลวงพ่ोजรัญ) โปรดได้เมตตาให้ดิฉัน และชาวไทยทั้งประเทศ และประเทศชาติ จงอยู่รอดปลอดภัยจากภัยพิบัติทั้งปวง ขอให้หลวงพ่อกิจมีโอกาสอยู่สร้างบุญบารมีอีกนานเท่านานนับร้อยกว่าปี อยู่เป็นมิ่งขวัญแก่ลูกศิษย์ให้มีโอกาสสร้างความดี เพื่อตัวเองครอบครัวและสังคม หลวงพ่อกิจเป็นพ่อตังนั้นลูกๆ จึงต้องขอพรหลวงพ่อกิจไม่ทราบดิฉันคิดเช่นนี้จะถูกต้องหรือไม่ผิดพลาดสิ่งใด ดิฉันหวังได้รับการให้อภัยด้วยนะคะ

จากชาวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พรทิพย์ โลสิริลักษณ์

ห้างทองสิริลักษณ์

๑๕๒/๑๑ ถนน ชมลินทร์

อำเภอ หัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์